

maa ventes, at der bliver Enighed om, at det falder ud af Loven — at kun den skal have Lov til at betegne sig som Mester, der er Medlem af disse Foreninger, men en saadan Ting, som, at en Mand, der ikke er Medlem af nogen saadan Forening, heller ikke kan være Bueringsmand efter Lov af 19de Marts 1869, ser jo ogsaa ikke saa lidt aparte ud. Og endvidere ser en saadan Bestemmelse som, at Rejsestipendier fra Statens Side ikke kunne uddeles til saadanne Kolf, ogsaa noget grim ud, forekommer det mig. I det hele taget skal jeg sige om den Ting, at det forekommer mig, at man paa det Omraade af Næringslivet kan gaa frem akkurat paa samme Vis, som man ellers i Reglen gaar frem, nemlig, at man lader det private Initiativ selv om, hvor vidt man vil oprette Fagforeninger eller ej. Jeg mener at kunne pege paa, at den Maade, som Landbruget f. Eks. har indrettet sig paa, kunde være fuldt tilstrækkelig, og egentlig kunde jeg sige, at den Maade, hvorpaa Handelen og Haandværket allerede har indrettet sig, ogsaa er fuldt tilstrækkelig. Man trænger i det hele taget, tror jeg, ikke til noget paa det Omraade, thi vi have jo Forenings- og Forsamlingsfrihed her i Landet, og naar man har de to Ting, har man ogsaa alt, hvad man i den Henseende behøver; saa kan man indrette sig i Foreninger akkurat, som Behovet kræver det, og det forekommer mig at det turde være tilstrækkeligt. Derfor mener jeg ogsaa, at skal dette Forslag blive til Lov, vil der blive grumme lidt, om overhovedet noget, tilbage af det paagældende Kapitel, nemlig Kap. 7.

Jeg skal slutte saa at sige paa samme Maade, som jeg begyndte. Jeg tror, at Lovgivningsmagten bør tage et virkeligt Hensyn til alle berettigede Fordringer, som kunne fremføres fra Haandværkets, Fabriksdriftens og Handelens Side, og at det er under den Forudsætning, under den Synsvinkel, at Lovforslaget bør behandles her i Tinget. Jeg vil ogsaa haabe, at den Behandling, der bliver Forslaget til Del, vil blive en velvillig Behandling, som tager Hensyn til alle mulige berettigede Krav. Jeg tror ikke, at man skal behandle det paa en saadan Maade, som blev anført i Forgaars af det ærede Medlem for Sorø Amts Iste Valgkreds. Man kan jo selvfølgelig have hvilken Mening, man vil, om det foreliggende Forslag, men jeg tror, at det alligevel er et saa vigtigt Omraade, en saa alvorlig Sag, at det har Krav paa ikke alene en alvorlig, men ogsaa en velvillig Behandling fra dette Tings Side.

Formanden (Høgsbro): Der er endnu indtegnet 4 Talere, og jeg skal derfor afbryde Forhandlingen for i Dag.

Næste Møde holdes paa Onsdag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Fortsettelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Næringsdrift.

Moedet hævet Kl. 4.10.

Fire og tyvende Møde.

Onsdagen den 15de November 1893. Kl. 1.

Formanden (Høgsbro): Ved Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (L. Dinesen) er modtaget et Andragende fra forhenværende Bøssemager Ibend S. J. Svendsen om en aarlig Understøttelse.

Ved Folketingsmanden for Bornholms Amts Iste Valgkreds (Blem) er modtaget et Andragende fra Rutsker Sogneraad om et Statstilskud til Ruts Kirkeetaarns Istandsettelse.

Begge Andragender ville blive tilstillede Finansudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Næringsdrift.

S. Scavenius: Naar jeg har bedet om Ordet i denne Sag, er det nærmest bevæget af et enkelt Punkt paa Lovforslaget, men som efter min Overbevisning er af betydlig Bigtighed, nemlig Spørgsmaalet om Forholdet mellem Haandværks- og Fabriksdrift. Da jeg nu imidlertid en Gang har taget Ordet om denne Sag, vil jeg dog be-